

> **”Het mooie is tegelijkertijd zo verdrietig. En ondanks alles ben je op dat moment natuurlijk ook de arts die objectief moet kijken en beslissingen moet nemen.”**

Nadien Gal was bijna klaar met de opleiding kindergeneeskunde toen zij besloot te solliciteren voor de huisartsopleiding: “En toen hakte ik een knoop door: ik stop ermee. Want ik miste iets. Meer autonomie, het contact met de mens achter de patiënt. Ik wilde een nóg generalistischer beroep. Kindergeneeskunde is ook een prachtig vak, maar voor mij voelde het als een keurslijf waar ik niet in pas. ‘Zou je dat wel doen, stoppen? Je bent bijna klaar!’ zeiden de mensen in mijn omgeving. En dat heb ik mezelf natuurlijk ook afgevraagd. Maar ik had al veel eerder, tijdens een coschap, ontdekt hoe fantastisch het is om huisarts te zijn. Visites rijden, spreekuur houden. Elk kwartier een nieuwe patiënt. Met een klein probleem, een groot probleem, een ingewikkeld probleem, tussendoor nog allemaal vragen en dilemma’s – álles komt voorbij. En dat je dan gaat ontdekken wie deze mens is en wat de vraag achter de vraag is. Ik vond het zó mooi! En superuitdagend. Ik dacht: als ik nu niet switch naar de huisartsopleiding, komt het er waarschijnlijk nooit meer van.”

Kom erachter hoe het echt is om huisarts of aios te zijn.

Lees het hele verhaal van Nadien en van andere aios en huisartsen via de QR-code.

HUISARTSOPLEIDING NEDERLAND